

3. Про організаційний розвиток простою мовою: Посібник для практиків. ПРООН в Україні, Київ, 2017. 84 с.

4. Ярош Б.О., Ярош О.Б. Загальна теорія політики: навч. посібник. Луцьк: видавництво РВВ «Вежа», 2005. 240с.

5. Verba S., Nie N. H., Jae-on Kim. Participation and Political Equality: a Seven-Nation Comparison. New York : Cambridge Univ. Press, 1978. 394 p.

Остапюк Єгор Костянтинович

Здобувач першого рівня вищої освіти,

спеціальність «Публічне управління та адміністрування».

Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця

ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ПУБЛІЧНА ПОЛІТИКА: СПІВПРАЦЯ У ФОРМУВАННІ СТРАТЕГІЙ РЕГІОНАЛЬНОГО

Управління розвитком регіонів стає все більш складною задачею в умовах сучасного світу. Виклики, які постають перед керівниками регіонів, включають в себе не лише економічні аспекти, а й соціальні, екологічні, технологічні та інші аспекти, які потребують інтегрованого та багатовимірного підходу до управління.

Сучасне суспільство стикається з багатьма складними викликами і завданнями, що вимагають комплексного підходу до розв'язання. Публічна політика в цьому контексті грає ключову роль у формуванні та впровадженні стратегій та програм для розв'язання різних проблем, у тому числі і розвитку регіонів. Громадські організації стали важливим актором у цьому процесі, співпрацюючи з урядовими інституціями для досягнення спільних цілей.

У даній роботі розглянуто виклики та можливості для співпраці між громадськими організаціями та публічною політикою в сучасному суспільстві та їх реаліях, використовуючи конкретні приклади та аналіз сучасних тенденцій. Громадські організації, включаючи неприбуткові організації, активно беруть участь у формуванні публічної політики шляхом роботи на різних рівнях уряду. Вони можуть впливати на політичні процеси через лобіювання, ведення аналітичних досліджень та сприяння залученню громадян до політичних рішень. Наприклад, будь-яка громадська організація зосереджується на збереженні навколишнього середовища і активно співпрацює з урядовими органами для розробки законів і стратегій щодо зменшення викидів CO₂ та збереження біорізноманіття.

Незважаючи на позитивні аспекти співпраці між громадськими організаціями та урядом, існують певні виклики, які можуть ускладнити цей процес. Один з таких

викликів - це бюрократичні обмеження та недостатня відкритість з боку урядових органів. Наприклад, якщо громадська організація зазнала труднощів у спробі взяти участь у розробці нових нормативів щодо охорони прав споживачів через непрозорі процедури та відсутність консультацій з громадськістю.

Інший виклик полягає в забезпеченні фінансування для громадських організацій, які здійснюють адвокаційну діяльність в сферах загального інтересу. Вони часто залежать від грантів та пожертвувань, і ця нестабільність може вплинути на їхню здатність співпрацювати з урядовими органами на довгостроковій основі.

Загалом, проблема відповідальності за виконання стратегій регіонального розвитку може бути зведена до відсутності унормованої державної регіональної політики, яка могла б стати інноваційною основою розвитку регіонів. Така політика мала б включати ефективні інструменти для розв'язання проблем асиметрії розвитку регіонів України з урахуванням їх економічних, екологічних, демографічних та освітніх особливостей. Метою такої політики повинно бути забезпечення покращення якості життя населення. Розв'язання цієї проблеми вимагає задоволення різноманітних потреб у сфері законотворчості.

У цьому контексті, першочерговою потребою для впровадження інноваційної парадигми регіонального розвитку є вдосконалення конституційної моделі територіальної організації влади, зокрема, у сфері адміністративно-територіального устрою та місцевого самоврядування. При цьому, важливим правовим орієнтиром у процесі реформування конституційних засад місцевого самоврядування мають бути норми Європейської хартії місцевого самоврядування.

Для досягнення цілей, визначених у стратегіях розвитку регіонів, необхідно створювати умови для вирішення існуючих проблем шляхом використання програмно-цільового методу у системі планування та розвитку регіону. Місцеві владні структури, органи місцевого самоврядування, державні установи та організації виступають безпосередніми виконавцями основних завдань, пов'язаних із реалізацією положень стратегій. Їх діяльність у визначених напрямках створюватиме умови для мобілізації та керування діями комерційних підприємств, приватних осіб, громадських та самоврядних організацій у відповідності з цілями, пріоритетами та завданнями стратегії. Таким чином, реалізація стратегій є результатом спільних зусиль, що спрямовані на консолідацію різних сил у регіоні. Впровадження стратегії розвитку регіону здійснюється шляхом розробки та впровадження комплексу програмно-планових та нормативних документів на її основі.

Один із конкретних прикладів впровадження стратегії розвитку регіону через програмно-цільовий метод може полягати у створенні програми з підтримки малого та середнього бізнесу в регіоні. Нехай стратегія розвитку регіону передбачає стимулювання підприємництва та залучення інвестицій у сферу малого та

середнього бізнесу для забезпечення економічного зростання та створення нових робочих місць. Місцева влада, спільно з органами місцевого самоврядування та державними установами, може розробити програму підтримки малого та середнього бізнесу, яка включатиме такі заходи, як надання фінансової підтримки у вигляді грантів або пільгових кредитів, навчальні курси та консультації з підприємництва, а також інфраструктурні покращення для підприємців.

Ця програма буде відповідати цілям та пріоритетам стратегії розвитку регіону, сприяючи розвитку підприємницького середовища та створенню умов для залучення приватного сектору. Реалізація програми здійснюватиметься через участь комерційних підприємств, приватних осіб, громадських та самоврядних організацій, що відповідає принципам співпраці та консолідації різних сил у регіоні.

З розвитком технологій і зростанням глобальних викликів, громадські організації та урядові структури можуть використовувати інтернет та соціальні мережі для сприяння взаємодії між ними та залученню громадян до публічного обговорення політичних питань. Технологічні інновації відкривають нові можливості для співпраці та залучення ширшого кола громадян у процес формування публічної політики. Так, платформи для збору громадських думок і коментарів можуть стати ефективним інструментом для залучення громадських організацій до політичного процесу та виявлення головних пріоритетів громади та регіонів.

Отже, громадські організації відіграють важливу роль у формуванні та удосконаленні публічної політики в сучасному суспільстві. Незважаючи на виклики, які можуть виникнути під час співпраці з урядовими інституціями, приклади успішної співпраці, такі як створенні програми з підтримки малого та середнього бізнесу в регіоні показують, що спільні зусилля можуть призвести до позитивних змін в суспільстві.

Органи місцевого самоврядування та територіальні громади активно беруть участь у втіленні стратегії, дотримуючись своїх повноважень та співпрацюючи з органами державної влади, підприємствами та організаціями. Ініціатива місцевих жителів у благоустрої території, бажання створення комфортного та безпечного середовища для життя на регіональному рівні - це основні складові успішного розвитку регіону та держави загалом. Відповідальне ставлення членів громади до виконання стратегії, залучення місцевих ресурсів та підприємницького потенціалу, активізація місцевого самоврядування - це ключові умови для досягнення успіху в реалізації стратегії. Здатність та готовність територіальних громад та органів місцевого самоврядування самостійно та в повному обсязі вирішувати місцеві питання на власний розсуд та за рахунок власних ресурсів є запорукою розвитку громадянського суспільства та підвищення якості життя всіх мешканців регіону.

Майбутнє співпраці полягає в розробці і впровадженні нових інноваційних методів, щоб забезпечити більшу ефективність і прозорість у публічних процесах.

Залучення технологій та збільшення участі громадян можуть допомогти громадським організаціям і урядовим структурам досягати кращих результатів у справах громадського інтересу.

Загалом, співпраця між громадськими організаціями та публічною політикою є ключовим чинником для досягнення позитивних змін у суспільстві та розв'язання важливих проблем. Вона відкриває можливості для створення більш справедливого, ефективного та відкритого суспільства.

Список використаних джерел

1. Габермас Ю. Структурні перетворення у сфері відкритості: дослідження категорії громадянське суспільство / Ю. Габермас ; пер. з нім. А. Онишко. Львів : „Літопис”, 2000. 319 с.
2. Лациба М. В. Як розуміти новий закон «Про громадські об'єднання» / М.В.Лациба, А. О. Шимчук. К. : Укр. незалежн. центр політ. дослідж., 2013. URL: [www.ucipr.kiev.ua/userfiles/new_law_NGO2013\(1\).pdf](http://www.ucipr.kiev.ua/userfiles/new_law_NGO2013(1).pdf)
3. Правознавство: Підручник / В. Ф. Опришко, Ф. П. Шульженко, С. І. Шимон та ін.; За заг. ред. В. Ф. Опришка, Ф. П. Шульженка. URL: <http://radnuk.info/pidrychnuku/pravoznavstvo/426-oprushko/5811-s-3-----.html> (дата звернення: 14.03.2024).
4. Збірник звітів за результатами оцінки діяльності органів виконавчої влади за напрямком “взаємодія з громадськістю”: Збірка / Упоряд.: Любов Паливода. К.: “Творчий центр”. 2018. 72 с.
5. Громадянське суспільство України: сучасні практики та виклики роз витку : аналіт. доповідь / [Яблонський В. М., Андріученко Т. В., Бекешкі на І. Е. та ін.]; за заг. ред. О. А. Корнієвського, Ю. А. Тищенко, В. М. Яблонського. К. : НІСД, 2018. 128 с.

Любченко Олександр Олександрович

Здобувач другого рівня вищої освіти.

Білоцерківський національний аграрний університет.

РОЛЬ АКТИВІЗМУ І ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В РОЗВИТКУ ВНУТРІШНІХ ПОЛІТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ ДЕРЖАВИ

Громадською активністю називають активність групи людей, яка спрямована на висвітлення та вирішення важливих суспільних, соціальних та політичних проблем в суспільстві та під час якої групи людей співпрацюють між собою.

В Україні найрозвинутішими є такі форми громадської активності: